

Buitenkans voor Moskou: in Frankrijk is radicaal-rechts fan van Poetin en is radicaal-links tegen de NAVO

Posted on 13 augustus 2026 by René ter Steege

De geest van Vladimir Poetin is vaardig geworden over de uiterst rechtse media in Frankrijk. Uitsluitend het Westen krijgt de schuld van de oorlog in Oekraïne en de Russische dictator wordt afgeschilderd als een redelijk man.

Het betreft beslist geen marginale bladen, radio-en tv-zenders of nieuwssites. In tegendeel, de tv-omroep CNews is de best bekeken en beluisterde in het land. Ook de radiozender Europe1, de zondagskrant *Le Journal du Dimanche* en het magazine *JDNews* schilderen de Oekraïense president Volodymyr Zelensky af als een corrupte oorlogshitser met nazisympathieën. Net als de media in Moskou.

Voornoemde Franse bladen en omroepen behoren tot het omvangrijke media-imperium van Vincent Bolloré, een oerconservatieve Bretonse miljardair die 'zijn' journalisten in stelling heeft gebracht. En wel voor de conservatieve contrarevolutie die, hoopt hij, na de presidentsverkiezingen van volgend jaar begint onder de

nieuwe president Marine Le Pen.

Martelares van het vrije woord

Bolloré's sterreporter en persoonlijk protégée, volgens Franse kranten, is de Russische journaliste Xenia Fedorova. Ze maakte het met haar pro-Kremlin commentaren echter zo bont, dat Parijs haar eind juli opdracht gaf het land te verlaten. 'Haar desinformatie in Franse media kwam neer op manipulatie van de publieke opinie. Haar gedrag is strijdig met de fundamentele belangen van de staat,' zo rechtvaardigde het ministerie van Binnenlandse Zaken het besluit. Haar verblijfsvergunning werd ingetrokken. Fedorova, 45 jaar geleden geboren in Kazan, bevond zich in het buitenland en liet haar advocaat beroep aantekenen.

Haar Franse werkgevers, sympathisanten én het Kremlin betichten, uiteraard, de Franse staat van het schending van het recht op vrije meningsuiting. Ze schilderen de verbannen Russin zelfs af als een martelares van het vrije woord. De links-liberale krant *Le Monde*, en gematigd-linkse Franse politici, vinden echter dat Fedorova's verbanning te laat kwam.

Fedorova was gedurende enkele jaren hoofdredacteur van de Russische propagandazender RT France, tot het verbod na de Russische inval in Oekraïne in februari 2022. Ze bleef echter in Parijs, waar ze uitgroeide tot een graag geziene gast in het ultrarechtse mediawereldje waar ze nieuw emplooi vond. Haar verblijfsvergunning werd enkele malen verlengd, maar een Franse perskaart kreeg ze nooit.

Ruim een jaar geleden werd ze niet alleen veelgevraagd als commentator en columniste bij omroepen als CNews, maar trad ze ook toe tot de 'denktank' van Bolloré over de herinrichting van de Franse maatschappij mocht Marine Le Pen het Elysée betreden. Het ziet er dan in Frankrijk niet best uit voor sommige categorieën 'buitenlanders', maar voor Moskou zou de zege van de vrouw die de annexatie van de Krim goedkeurde mooi nieuws zijn. Voorbij is dan Frankrijks hoofdrol in het verzet tegen Poetins poging tot liquidatie van een onafhankelijk Oekraïne.

Op een gegeven moment, aldus Franse media, vonden de inlichtingendiensten dat de 'contrarevolutionairen' te ver waren gegaan. Want Fedorova, mogelijk een 'agent d'influence' ten dienste van Poetin, bemoeide zich immers met Franse binnenlandse aangelegenheden, zoals de campagne voor de aanstaande

presidentsverkiezingen.

Poetin als 'man van de dialoog'

De druppel, volgens *Le Monde*, was haar uitval naar de aanwezigheid van Zelensky bij het militaire defilé op de Champs-Élysées op 14 juli. 'Hiermee dreigt Frankrijk rechtstreeks militair betrokken te worden bij de strijd in Oekraïne,' stelde ze in een column, wetend dat veel Fransen als de dood zijn dat hun militairen ooit aan het front belanden. Bij de Eiffeltoren werden eerder vijf lijkkisten aangetroffen, gewikkeld in de Franse driekleur, met daarop gekalkt: '*Soldats français de l'Ukraine*'. Frankrijk vermoedt sterk een Russische desinformatiecampagne.

De vrouw die volgens *Le Monde* eigenlijk Ksenia Borchik heet, spreekt nooit over de 'oorlog', maar over de 'speciale operatie', net als Poetin. Alles wat de 'mainstream media' schrijven over Oekraïne, zijn leugens. Zo heeft Rusland nooit kinderen uit Oekraïne weggevoerd, maar voor hun eigen veiligheid geëvacueerd. Ze acht Oekraïne geen echte staat en Zelensky een oorlogshitser en marionet van de NAVO. Poetin, daarentegen, is een man van de dialoog.

In de kolommen van de Bolloré-bladen of aan de stamtafels van CNews krijgt de Russin niet of nauwelijks tegenspraak (twee gelijkgezind geachte journalisten die dat wél durfden, werden dezer dagen meteen ontslagen, volgens de nieuwszender Franceinfo). In tegendeel, ze krijgt er bijval van politici en intellectuelen die niet per se tot het ultrarechtse kamp behoren.

Vier van hen braken onlangs in JDNews een lans voor overleg met Poetin, die best voor rede vatbaar zou zijn. Een van hen, Philippe de Villiers, noemde Zelensky een 'kleine nazi' die nooit de Champs-Élysées had mogen betreden. Een ander, Luc Ferry, oud-minister van Onderwijs, vindt Poetin weliswaar een dictator, maar ook iemand die 'erg populair is in brede lagen van de bevolking'.

Veel Franse politici, van rechts tot links, zijn altijd in meer of mindere mate russofiel geweest. De Gaulle was de bekendste. Later deden presidenten als Jacques Chirac, Nicolas Sarkozy en Emmanuel Macron er alles aan om Poetin te paaieren. Kort na zijn aantreden in 2017 ontving Macron hem met pracht en praal in Versailles en zag zich lang als Poetin-fluisteraar.

Vandaar dat de beschuldigingen van 'poutinophilie' aan het adres van Marine Le

Pen nooit echt aansloegen, ze was immers een van de velen. Ze zei, bij hun ontmoeting, in 2017 in Moskou, hem te 'bewonderen', waar haar concurrent op rechts Eric Zemmour vond dat Frankrijk 'een Poetin' nodig had.

Geen blijk van solidariteit

De uiterst linkse presidentskandidaat Jean-Luc Mélenchon beschuldigt sinds jaar en dag de NAVO van agressie tegen Rusland. Een kenner van de Frans-Russische relaties, de journaliste Elsa Vidal, schreef in haar boek *La Fascination Russe* dat de socialistische president François Hollande zich als een van de weinigen nooit illusies heeft gemaakt over Poetins ware aard en intenties.

De inval in Oekraïne heeft de Franse russofilie ernstig beschadigd, maar zij leeft dus nog voort in de ultra- conservatieve media die doorgaans vooral de pijlen richten op het multiculturalisme en de niet-westerse immigratie.

Daar vonden ze Marine Le Pen aan hun zijde, die echter nooit de lijn van Fedorova en haar Franse collaborateurs volgde. Verzoeken aan haar adres om een blijk van solidariteit met de uitgewezen Russin bleven dan ook onbeantwoord. Ze kijkt wel uit. Zo'n gebaar zou haar immers terugduwen in de rechts-extremistische hoek waaruit ze zich tracht te onttrekken. Met succes; ze gaat met grote voorsprong aan kop in de peilingen voor de presidentsverkiezingen.

Wynia's Week verschijnt 156 keer per jaar en wordt volledig mogelijk gemaakt door de donateurs. Doet u mee? [Doneren kan zo](#). Hartelijk dank!